

Nr. 2.
2.
marz.

Tilskipun fyrir Ísland

um

tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt lögum fyrir Ísland 18. júlí f. á. um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland og samningi þeim um tilhögun þessa, sem Danmark og Bretaland hið mikla gjörðu sín á milli 24. júní 1901 og fullgiltur var 5. maí f. á., viljum Vjer skipa svo fyrir, er hjer segir:

Almenn ákvæði.

1. gr.

Takmörk haf- Takmörk hafsvæðis þess umhverfis Ísland og Færeyjar, sem til-
svæðisins. skipun þessi nær til, eru þau, sem nú skal greina:

Að sunnan lína dregin úr skurðardepli hádegisbaugs North-Unst-
vitans (á Shetlandseyjum) og 61. breiddarstigsbaugs norðurbreiddar í skurðar-
depil 9. hádegisbaugs vesturlengdar og 60. breiddarstigsbaugs norðurbreiddar
og svo þaðan vestur eptir breiddarstigsbaugi þessum að hádegisbaugi 27°
vesturlengdar.

Að vestan hádegisbaugur 27° vesturlengdar.

Að norðan breiddarbaugur 67° 30' norðurbreiddar.

Að austan hádegisbaugur North-Unst-vitans.

Skrásetning, merking, tölusetning o. fl. á skipum og áhöldum.

2. gr.

Skrásetning. Öll skip og bátar, er heima eiga á Íslandi og stunda fiskiveiðar í
hafinu umhverfis Ísland og Færeyjar fyrir utan landhelgi og rjett hafa,
samkvæmt 1. gr. laga 13. des. 1895 um skrásetning skipa, til þess að hafa
dansk flagg, skulu tekin upp á sjerstaklega skrá yfir fiskiskip. Hvert
lögsagnarumdæmi í landinu skal vera skrásetningarumdæmi fyrir sig.
Lögreglustjórnarnir annast um skrásetning þessa, þannig að hvert umdæmi
fái sína framhaldandi töluröð og fyrir framan hana einn eða fleiri af
upphafsstöfum umdæmisins, og hlýtur þá hvert skip þann eða þá bókstafi,
er tákna það umdæmi, er skipið á heima í, og eina skrásetningartölu úr
töluröð þeirri, er umdæmið hefur.

Nr. 2. Tilskipun fyrir Ísland 2. marz um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í
hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

Anordning for Island

angaaende

Nr. 2.
2den
Marts.

Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island uden for dansk Søterritorium.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: I Henhold til Lov for Island 8de Juli f. A. angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island uden for dansk Søterritorium og i Overensstemmelse med den mellem Danmark og Storbritannien den 24de Juni 1901 afsluttede og under 5te Maj f. A. ratificerede Konvention angaaende Ordningen af disse Forhold, ville Vi herved have anordnet følgende:

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Med Hensyn til Anvendelsen af Bestemmelserne i nærværende De geografiske Anordning ere de geografiske Grænser for Havet omkring Island og Grænser. Færøerne bestemte som følger:

Mod Syd en Linie dragen fra det Punkt, hvor North Unst-Fyrtaarns Meridian (Shetland-Øerne) skærer den 61de nordlige Breddegrad til det Punkt, hvor den 9de Meridian, vestlig Længde, skærer den 60de nordlige Breddegrad, og derfra videre mod Vest følgende denne Breddegrad til Meridian for 27° vestlig Længde.

Mod Vest Meridianen for 27° vestlig Længde.

Mod Nord Parallellen for 67° 30' nordlig Bredde.

Mod Øst North Unst Fyrtaarns Meridian.

Registrering samt Mærkning og Numerering m. v. af Fartøjer og Redskaber.

§ 2.

Alle i Island hjemmehørende Fartøjer og Baade, der anvendes Registrering. til Fiskeri i Havet omkring Island og Færøerne uden for Søterritoriet, og som efter § 1 i Lov om islandske Skibes Registrering af 13de Decbr. 1895 have Ret til at føre dansk Flag, skulle optages i et særligt Register over Fiskerifartøjer. Hver af Landets Jurisdiktioner udgør et Registreringsdistrikt. Registreringen sker ved Foranstaltning af Politimesteren, saaledes at der for hvert Distrikt haves en fortløbende Række af Tal med et eller flere af Distriktets Begyndelsesbogstaver foran, og at ethvert Fartøj erholder det eller de Bogstaver, der betegne det Distrikt, hvor det er hjemmehørende, og et Indregistreringsnummer inden for den Rækkefølge af Nummere, der høre til Distriktet.

Nr. 2 Anordning for Island af 2den Marts angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island uden for dansk Søterritorium.

Nr. 2.

2.
marz.Beiðni um
skrásetning.

3. gr.

Allir skipstjórar og skipaútgjörðarmenn, er ætla að stunda eða láta stunda fiskiveiðar í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland fyrir utan landhelgi, eru skyldir að senda lögreglustjóra þeim, er skrásetja skal, skriflega beiðni um, að skip það, er til þessa útvegs er ætlað, verði skrásett á framansagðan hátt; svo hvílir og sú skylda á eiganda, samkvæmt almennum skrásetningarlögum, að tilkynna sjerhvert eigandaskipti, er verða kann, flutning þess í annað skrásetningarumdæmi, endurbygging, brot á skipi eða sölu til útlendra manna.

Ennfremur skal eigandi eða skipstjóri einu sinni ár hvert sýna fiskiveiðaskírteinið á skrásetningarskrifstofu, og skal á skrifstofunni rita viðurkenningu aptan á skírteinið um, að það hafi verið sýnt.

4. gr.

Fiskiveiða-
skírteinið.

Gefa skal út skjal til sönnunar um skrásetninguna, fiskiveiðaskírteinið, og í því tilgreina bókstaf eða bókstafi skipsins og tölu, lýsing á skipinu og nafn eiganda eða nafn fjelags þess, er á það. Fiskiveiðaskírteinið skal samið eptir þeirri fyrirmynd, er sýnd er aptan við tilskipun þessa.

Með fyrsta pósti eptir að skírteinið hefur verið gefið út, skal lögreglustjóri senda landshöfðingja afrit af því og skýra frá öllu því, er lýtur að skrásetning þessari; landshöfðingi sendir síðan skýrslu um þetta til skrásetningar- og skipamælingarskrifstofunnar í Kaupmannahöfn.

5. gr.

Setning
skipsnafnsins
o. fl.

Nafn hvers fiskiskips og nafn staðar þess, er það er frá, skal mála með olíulit á apturstafn skipsins á svörtum grunni með hvítum bókstöfum ekki minni en 2,5 dec. þuml. (8 centimetra) á hæð og 0,5 dec. þuml. (12 millimetra) á breidd.

6. gr.

Merking og
tölusetning
skipa.

Bókstafinn eða bókstafina og töluna, sem skipið hlaut við skrásetninguna, skal setja með hvítum olíulit á svörtum grunni á framstafn skipsins beggja megin, 2,5—3 dec. þuml. (8—10 centimetra) fyrir neðan borðstokkinn, ef því verður komið fyrir, og þannig, að sjáist glögg og skýrt.

Á skipum, sem að rúmmáli eru 15 tonnar eða þar yfir, skal hæðin á bókstöfunum og tölunum vera 14 dec. þuml. (45 centimetra) og breidd 1,8 dec. þuml. (6 centimetra).

Á bátum, er eigi ná 15 tonnum, skal hæðin, ef unnt er, vera 8 dec. þuml. (25 centimetra) og breiddin 1,3 þuml. (4 centimetra).

Sömu bókstafi og tölur skal og setja með olíulit á báðar hliðar stórseglsins á skipinu, rjett fyrir ofan síðasta reifið, og þannig að sjáist glögg; mála skal með svörtum lit, ef seglin eru hvít, en hvítum á svört segl, millumlit segl með hvítum eða svörtum lit, eptir því sem valdsmaður sá, er samkvæmt 10. gr. sjer um merkinguna, nánar ákveður.

Á fiskiveiða-gufuskipum skal setja hin framangreindu merki þar að auki á reykháfinn, svo að þau sjáist skýrt. Skal stærð merkja þessara hin sama og þeirra, er á framstafni skipsins eru.

Nr. 2. Tilskipun fyrir Ísland 2. marz um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

§ 3.

Det paahviler enhver, der som Fører eller Reder vil fiske eller Anmeldelse til lade drive Fiskeri i Havet omkring Island og Færøerne uden for Søter- Registrering. ritoriet, at afgive skriftlig Begæring om den ovenfor nævnte Registrering af det Fartøj, der agtes anvendt i denne Fart, til den Politimester, der skal foretage Registreringen, ligesom det ogsaa paahviler Ejeren efter de almindelige for Skibsregistrering gældende Regler at anmelde ethvert Ejerskifte, Overførelse til et andet Registreringsdistrikt, Ombygning, Forlis eller Salg til Udlandet, som er foregaaet med det ham tilhørende Fiskerfartøj.

Endvidere skal Ejeren eller Føreren en Gang i Løbet af hvert Aar forevise sit Fiskericertifikat for et Registreringskontor, hvorefter der paa Bagsiden af Certifikatet af Kontoret vil være at meddele en Attestation om, at saadan Forevisning har fundet Sted.

§ 4.

Angaaende Optagelsen i Registret udfærdiges der et Dokument, Fiskericertifikatet, hvori angives Fartøjets Bogstav eller Bogstaver og dets Nummer, samt en Beskrivelse af det tilligemed dets Ejers Navn eller Navnet paa det Selskab, som ejer det. Fiskericertifikatet udfærdiges overensstemmende med den nærværende Anordning vedføjede Formular.

Fiskeri-
certifikat.

Med første Postlejlighed efter Certifikatets Udstedelse har Politimesteren at tilstille Landshøvdingen en Genpart af samme med Oplysning om alt den stedfundne Registrering vedrørende, hvorefter Landshøvdingen om samme gør Indberetning til Registrerings- og Skibsmaalings-Bureauet i København.

§ 5.

Ethvert Fiskerfartøjs Navn samt Navnet paa det Sted, hvor det er hjemmehørende, males med Oliefarve paa Agterstavnen med hvide, mindst 2,5 Dec. Tommer (8 Centim.) høje og 0,5 Dec. Tomme (12 Millim.) brede Bogstaver paa sort Grund.

Anbringelse
af Fartøjets
Navn m. v.

§ 6.

Det eller de Bogstaver og det Tal, der ved Indregistreringen er tildelt Fartøjet, anbringes iøjnefaldende og tydeligt paa hver Side af dets Forstavn, saa vidt Pladsen tillader det, 2,5 à 3 Dec. Tommer (8 à 10 Centim.) under Rælingen, med hvid Oliefarve paa sort Grund.

Mærkning og
Numerering
af Fartøjer.

Bogstavernes og Tallenes Højde skal paa Fartøjer paa 15 Tons (Brutto) og derover være 14 Dec. Tommer (45 Centim.) og Bredden 1,8 Dec. Tommer (6 Centim.).

For Baade under 15 Tons (Brutto) skal Højden saavidt muligt være 8 Dec. Tommer (25 Centim.) og Bredden 1,3 Dec. Tommer (4 Centim.)

Ligeledes anbringes de samme Bogstaver og Tal i Oliefarve paa begge Sider af Fartøjets Storsejl umiddelbart over det sidste Reb saaledes at de tydeligt kunne ses; de males paa hvide Sejl med sort Farve, paa sorte Sejl med hvid Farve og paa Sejl af Mellemfarve med hvid eller sort Farve, efter som den Autoritet, ved hvis Foranstaltning Afmærkningen sker ifølge § 10, nærmere maatte bestemme.

Paa Damp-Fiskerfartøjer skulle de ovennævnte Mærker endvidere tydelig anbringes paa Skorstenen. Disse Mærker skulle have samme Dimensioner som de paa Forstavnen anbragte.

Nr. 2. Anordning for Island af 2den Marts angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island uden for dansk Søterritorium.

Nr. 2.
2.
marz.

Bókstafur eða bókstafir þessir og tölur á seglum skulu vera að öllum þriðjungi stærri en þeir, er á framstafni skipsins eru.

7. gr.

Eigi má á hliðum skipanna að utan nje á seglum þeirra eða reyk- háfum hafa önnur nöfn, bókstafi eða tölur en þær, er nefndar eru í 2., 5. og 6. gr. tilskipunar þessarar.

8. gr.

Eigi má afmá, breyta, óskýra, hylja eða með nokkru móti dylja nöfnin, bókstafina eða tölurnar á skipunum, seglum þeirra eða reykháfum.

9. gr.

Merking og
tölusetning
áhalda. Bókstaf eða bókstafi og tölur hvers skips skal setja á báta, dufl, helztu flár, dragvaði, stjóra, akkeri og yfir höfuð á öll veiðigögn þau, er skipinu fylgja. Bókstafir þessir og tölur þurfa ekki að vera stærri en svo, að auðvelt sje að greina hvert frá öðru. Eigendur netanna eða annara veiðarfæra mega auk þess merkja þau með öðrum sjerstökum merkjum, er þeim þykja hentug.

10. gr.

Kostnaður við
skrásetning
o. fl. Hlutaðeigandi lögreglustjóri annast um þessa skrásetning skipsins, og eins um mæling þá, sem gjöra þarf á því í þessu skyni, sje það eigi þegar eptir hinum almennu reglum mælingarskylt, svo og um útgáfu fiskiveiðaskírteinis og merking skipsins. Fyrir þetta greiðist ekkert gjald, og hefur það yfirleitt engan kostnað í för með sjer fyrir skipaeigendur, með því að allur kostnaður við það greiðist úr landssjóði; á skipaeigendum hvílir þó sú skylda að halda við bókstöfum þeim, tölum og öðrum merkjum, er hafa sett verið.

11. gr.

Hafa skal fiski-
veiðaskírteinið
meðferðis á
ferðum. Skipstjóri skal á sjónum ávallt hafa meðferðis fiskiveiðaskírteini það, sem greint er í 4. gr., og sýna með því einkennisbókstafi skipsins, umdæmistölu, registurton, aðalmál og hver eigandi er.

Til sönnunar þjóðerni, en því er bannað á nokkurn hátt að leyna, skal, ef skipið er 30 tonnar brúttó eða þar yfir, sýna þjóðernis- og skrásetningarskírteini skipsins og jafnframt hafa uppi hið danska flagg.

Löggæzla við fiskiveiðar.

12. gr.

Hvernig fiski-
menn eiga að
haga sjer á sviðum, þar er reknetafiskarar hafa sett veiðarfæri sín.

Þó á bann þetta eigi við, er skip hefur orðið fyrir tjóni eða er í gagnvart hver annari nauð statt og fyrir því leggst um akkeri. Öðrum viðvíkj-
andi lagningu
neta og annara
áhalda.

Nr. 2. Tilskipun fyrir Ísland 2. marz um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

Bogstavet eller Bogstaverne og Tallene paa Sejlene skulle i alle Retninger være en Trediedel større end de, der ere anbragte paa Fartøjets Forstavn.

Nr. 2.
2den
Marts.

§ 7.

Fartøjerne maa hverken paa Ydersiderne eller paa Sejlene eller paa Skorstenene have andre Navne, Bogstaver eller Tal end dem, der omhandles i nærværende Anordnings §§ 2, 5 og 6.

§ 8.

Det er forbudt at udslette, forandre, ukendeliggøre, tildække eller ved hvilket som helst Middel skjule de paa Fartøjerne, paa Sejlene eller paa Skorstenene anbragte Navne, Bogstaver og Tal.

§ 9.

Hvert Fartøjs Bogstav eller Bogstaver og Tal anbringes paa de Joller, Bøjer, vigtigste Flaad, Slæbevaad, Dræg, Ankere og i det Hele paa alle de Fiskeredskaber, der høre til Fartøjet. Disse Bogstaver og Tal behøve ikke at være større, end at de med Lethed kunne skelnes. Ejerne af Garnene eller andre Fiskeredskaber kunne desuden mærke dem med saadanne særegne Kendetegn som de maatte finde hensigtsmæssigt.

Mærkning og
Numerering
af Redskaber.

§ 10.

Indregistreringen og den Maaling af Fartøjet, der, for saa vidt dette ikke allerede efter de almindelige Regler er Maaling underkastet, med Hensyn hertil maa foretages, ligesom ogsaa Fiskericertifikatets Udstedelse og Afmærkning af Fartøjet sker ved Foranstaltning af den vedkommende Politimester uden Erlæggelse af Gebyr og i det hele uden Udgift for Ejeren, idet de dermed forbundne Omkostninger afholdes af Landskassen; Vedligeholdelsen af paamaalede Bogstaver, Tal og andre Mærker paahviler dog Fartøjets Ejer.

Omkostninger
ved Registre-
ringen m. v.

§ 11.

Føreren af Fartøjet skal altid under Sejladsen være forsynet med det i § 4 ommeldte Fiskericertifikat til fornøden Oplysning om Fartøjets Kendingsbogstaver, Distriktsnummer, Register-Tonnage, Hovedmaal og Ejersforhold.

Fiskericerti-
katetskalmed-
føres under
Sejladsen.

Til Godtgørelse af Nationaliteten, hvilken det er forbudt ved noget som helst Middel at fordølge, udfordres for Fartøjer, der ere maalede til en Brutto Register-Tonnage af 30 Tons eller derover, foruden Visning af det danske Flag, Fremlæggelse af Fartøjets Nationalitets- og Registreringscertifikat.

Overholdelse af Orden under Fiskeriet.

§ 12.

Det er forbudt ethvert Fiskerifartøj fra Solens Nedgang til dens Opgang at ankre op paa Pladser, hvor Drivnetsfiskere have udsat deres Redskaber.

Fiskernes ind-
byrdes For-
hold med Hen-
syn til Udsæt-
telsen af deres
Garn og an-
dre Redskaber.

Dog finder dette Forbud ikke Anvendelse for Opankringer, der ere foranledigede ved indtrufne Uheld eller ethvert andet Nødstilfælde.

Nr. 2. Anordning for Island af 2den Marts angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island uden for dansk Søterritorium.

Nr. 2.
2.
marz.

13. gr.

Eigi mega skip, er á fiskimiðin koma, taka stöðvar eða leggja net sín svo, að þau gjöri hvert öðru skaða, nje heldur gjöra á hluta fiskara, er þeir eru teknir til starfa.

14. gr.

Ráðstafanir um
lagning neta.

Þá er þilskip og opnir bátar jafnhliða byrja að gefa út reknet sín til fiskjar, skulu bátarnir leggja netin á vindborða við skipin. Þilskipin skulu þar á mót leggja netin á hljeborða við bátana.

Þá er þilskip leggja net sín á vindborða við opna báta, er þegar eru lagstir til fiskjar, og þá er bátar gefa út net sín á hljeborða við þilskip, er farin eru að fiska, þá er það aðalreglan, að þá bera þeir, er síðast byrja að fiska, ábyrgð á skemmdum á netum, nema þeir sanni, að þeir voru til neyddir, eða að skaðinn sje ekki þeim um að kenna.

15. gr.

Eigi má festa eða binda við akkeri net eða önnur veiðarfæri á sviðum, þar er rekanetafiskarar þegar eru teknir til.

16. gr.

Enginn fiskari má festa skip sitt eða binda við net, dufl, flár eða önnur veiðarfæri, er til heyra öðrum fiskara.

17. gr.

Er dragvaðsfiskarar eru í sýnum fiskara, er hafa net, vað eða langlínur að veiðarfærum, þá skulu þeir við hafa þær varúðarreglur, er nauðsynlegar sjeu til, að þeir eigi geri hinum mein; ef skaði verður að, bera þeir ábyrgðina, nema þeir sanni, að þeir væru til neyddir, eða að skaðinn sje þeim eigi um að kenna.

18. gr.

Samrekstur

neta, lina og þau sundur, nema allir sjeu samþykkir.
annara ábalda.

Ef net flækjast saman fyrir fleirum fiskurum, mega þeir eigi skera Öll ábyrgð fellur niður, þá er sannast, að eigi urðu netin á annan veg greidd sundur.

19. gr.

Er skip fiska með línunum og línur þeirra flækjast saman, þá má eigi sá, er upp tekur, skera línurnar sundur, nema hann sje til neyddur, og skal þá jafnskjótt hnýta hinar skornu línur saman.

20. gr.

Enginn fiskari má undir nokkru yfirskyni skera sundur, festa sig í eða draga upp net, línur eða önnur veiðarfæri, er eigi til heyra honum, nema þegar bjarga þarf og þegar svo er ástatt, er getur um í tveim hinum síðustu greinum.

Ef fiskari siglir á veiðarfæri annars fiskara eða á einhvern annan hátt flækist í þeim, skal hann gjöra þær ráðstafanir allar, er með þarf til þess að veiðarfæri eða skip hins fiskarans biði sem allra minnst tjón af þessu.

Nr. 2. Tilskipun fyrir Ísland 2. marz um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

§ 13.

Det er forbudt Fartøjer, der ankomme til Fiskepladserne at lægge sig eller udkaste deres Garn saaledes, at de tilføje hverandre Skade eller fortrædige Fiskere, som alt have begyndt deres Gerning.

§ 14.

Naar ved Drivnetsfiskeri Dæksfartøjer og aabne Baade samtidigt Forholdsregler begynde at sætte Garnene ud, skulle de sidstnævnte udsætte Garnene til ved Garnenes Luvart for de andre. Dæksfartøjerne skulle derimod sætte deres Garn i Udsættelse. Læ af aabne Fartøjer.

Som Hovedregel gælder, at, naar Dæksfartøjer sætte deres Garn til Luvart for aabne Baade, der allerede ligge og fiske, og naar aabne Baade sætte deres Garn i Læ af Dæksfartøjer, der ere i Færd med at fiske, vil Ansvar for Havarier paa Garnene paahvile dem, som sidst have begyndt at fiske, medmindre de godtgøre, at der foreligger Nødstilfælde, eller at de ere uden Skyld i Beskadigelsen.

§ 15.

Det er forbudt at fastgøre eller ankre Garn eller andet Fiskeredskab paa Pladser, hvor Drivnetsfiskere allerede ere i Virksomhed.

§ 16.

Det er forbudt enhver Fisker at forføje sit Fartøj eller holde sig fast ved Garn, Bøjer, Flaad eller andre Fiskeredskaber, tilhørende en anden Fisker.

§ 17.

Naar Slæbevaadsfiskere befinde sig i Sigte af Fiskere, der fiske med Netredskab (Garn, Vaad) eller Langline, skulle de tage de nødvendige Forholdsregler for at undgaa at forulempe disse sidste; i Beskadigelsestilfælde paahviler Ansvar for Slæbevaadsfiskerne, med mindre de godtgøre, at det er sket som Nødstilfælde, eller at de ere uden Skyld i det lidte Tab.

§ 18.

Naar Garn, der tilhøre forskellige Fiskere, indvikles i hverandre, Kollisionmellem Garn, er det forbudt at kappe dem, medmindre begge Parter samtykke deri.

Ethvert Ansvar ophører, saa snart det er godtgjort, at det er Liner og andre Redskaber. umuligt paa anden Maade at faa Garnene skilte fra hverandre.

§ 19.

Naar et Fartøj, der fisker med Line, faar sine Liner krydsede med et andet Fartøjs, er det forbudt den, som trækker dem op, at kappe dem undtagen i Nødstilfælde, og i saa Fald skal den kappede Line straks igen knyttes sammen.

§ 20.

Uden for Bjergningstilfælde og de i de to foregaaende §§ ommeldte Tilfælde er det enhver Fisker forbudt under et hvilket som helst Paaskud at kappe, hage sig fast i eller hive op Garn, Liner og andre Redskaber, som ikke tilhøre ham.

Naar en Fisker har gennemsejlet eller paa en hvilken som helst anden Maade er bleven indviklet i en anden Fiskers Redskab, skal han tage alle fornødne Forholdsregler, for at den Skade, som derved kan forvoldes den anden Fiskers Redskab eller Fartøj, indskrænkes til det mindst mulige.

Nr. 2. Anordning for Island af 2den Marts angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island uden for dansk Søterritorium.

Nr. 2.
2.
marz.

Bann gegn áhöldum til þess að spilla netum.

21. gr.

Eigi má nota nokkurt það verkfæri, er aðeins er haft til að skera sundur net eða eyðaleggja þau. Eigi má heldur hafa slík verkfæri innanborðs.

Lögreglumenn skulu eptir megni koma í veg fyrir, að slík verkfæri verði flutt um borð á fiskiskipin og, ef þau finnast þar, gjöra þau upptæk.

Sjóferðareglurnar.

22. gr.

Fiskiskipin skulu gæta tilskipana þeirra um reglur fyrir ljós- og hljóðbendingum, stjórn og siglingu, er gilda um íslenskt skip.

Björgun veiðarfæra.

23. gr.

Ollum fiskiskipum, bátum þeirra, hlutum, er snerta útbúnað fiskiskips og reiða, netum, línun, duflum, flám eða hvers konar öðrum veiðarfærum, hvort sem þau eru merkt eða ekki, skal, ef þau finnast af íslenskum fiskimönnum eða verða tekin upp í hafi, svo fljótt sem verða má, skila til hlutaðeigandi yfirvalds í þeirri höfn, er skip það, er bjargað hefur þeim, fyrst kemur til eða leitar í.

Yfirvaldið í þeirri höfn á Íslandi, er hin fundnu veiðarfæri eru flutt til, skal, án tillits til þess hvort bjargað hefur þeim íslenskt, danskt eða útlent fiskiskip, svo framarlega sem annaðhvort björgunarskipið eða hinir fundnu eða hirtu og tilhlýðilega einkenndu munir eru eigi eign íslenskra eða danskra manna, gjöra það kunnugt konsúli eða konsúlsumboðsmanni þeirrar þjóðar, er skipið eða eigandi hlutanna er frá, svo og skila hlutunum aptur til eigenda eða annara fyrir þeirra hönd, jafnskjótt og þess verður krafist, og rjetti björgunarmanna er nægilega borgið. Þau veiðarfæri, er finnast ómerkt, skal farið með samkvæmt almennum lögum um bjargaða muni.

Eptirlit með fiskiveiðum.

24. gr.

Eptirlitið
áskilið lög-
almennt.

Skip úr herskipaflota ríkja þeirra, er samninginn gjörðu, skulu hafa tilsjón með fiskiveiðunum; fyrir danska ríkið er svo um samið, að til þess megi og nota önnur skip ríkisins, er ráða fyrir skipstjórar, er til þess hafa sjerstaklega kvaddir verið.

25. gr.

Eptirlitið
áskilið lög-
gæzluskipum
hvorrar
þjóðar.

Löggæzluskip þeirrar þjóðar, er fiskiskipin eru frá, skulu ein hafa gætur á því, að fylgt sje reglum þeim, er settar eru um þjóðernisskýrteinið, merkin og tölurnar á fiskiskipunum og veiðarfærunum m. fl., og um að eigi sjeu höfð óleyfileg verkfæri innanborðs (2.—9., 11. og 21. gr.).

Nr. 2. Tilskipun fyrir Ísland 2. marz um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

Forbud mod Redskaber til at ødelægge Garn.

Nr. 2.
2den
Marts.

§ 21.

Det er forbudt at anvende hvilket som helst Redskab, der udelukkende tjener til at kappe eller ødelægge Garn, eller at have slige Redskaber om Bord.

Politiet har saa vidt muligt at paase, at saadanne Redskaber ikke bringes om Bord i Fiskerfartøjerne, og, for saa vidt de antræffes, at anholde dem.

Søvejsreglerne.

§ 22.

Fiskerfartøjerne have at iagttage de til enhver Tid for islandske Skibe gældende Anordninger angaaende Regler for Lys- og Lydsignaler, samt for Styling og Sejlads.

Bjergning af Fiskeredskaber.

§ 23.

Ethvert Fiskerfartøj, dets Joller, alle Genstande, henhørende til Udrustning eller Takkelads for et Fiskerfartøj, Garn, Liner, Bøjer, Flaad eller hvilke som helst andre Fiskeredskaber, hvad enten de ere forsynede med Mærke eller ej, som af islandske Fiskere maatte blive fundne eller optagne i Søen, skulle snarest mulig overleveres til vedkommende Øvrighed i den første Havn, hvortil det Fartøj, der har bjerget dem, vender tilbage eller søger ind.

Øvrigheden i den islandske Havn, hvortil bjergede Fiskeredskaber indbringes, hvad enten af islandske, danske eller fremmede Fiskerfartøjer, har, saafremt enten det bjergende Fartøj eller de fundne eller optagne, behørigt mærkede Genstande ikke ere islandsk eller dansk Ejendom, at meddele Underretning om det passerende til vedkommende Konsul eller Konsularagent for den Nation, hvortil Fartøjets eller Genstandenes Ejere høre, samt at tilbagelevere Genstandene til Ejerne eller deres Stedfortrædere, saasnart de tilbagefordres, og Bjergernes Rettigheder ere tilstrækkeligt sikrede. Et hvilket som helst Fiskeredskab, der findes uden at være forsynet med Mærke, bliver at behandle efter de almindelige Regler om bjerget Gods.

Tilsyn med Fiskeriet.

§ 24.

Tilsynet med Fiskeriet udføres af Skibe henhørende til de i Konventionen deltagende Magters Orlogsflaader; for den danske Stats Vedkommende er det vedtaget, at dertil ogsaa kan anvendes Staten tilhørende Skibe, førte af Kaptajner, der ere forsynede med særlig Udnævnelse.

§ 25.

Overholdelsen af Reglerne om Nationalitetsdokumentet, Fartøjernes og Fiskeredskabernes Mærkning, Numerering osv., samt Tilstedeværelsen om Bord af forbudt Redskab (§§ 2—9, 11 og 21) henhører udelukkende under Tilsyn af den Nations Krydsere, hvortil Fiskerfartøjet hører.

Nr. 2. Anordning for Island af 2den Marts angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island uden for dansk Søterritorium.

Nr. 2.
2.
marz.

Þó verður foringjum löggæzluskipanna boðið að skýra hver öðrum frá brotum gegn reglum þessum af hálfu fiskimanna annara þjóða.

26. gr.

Alþjóðlegt
eptirlit.

Löggæzluskip hvors ríkis, er samninginn gjörði, hafa heimild til að fullvissa sig um, hvort brotið hafi verið gegn öðrum reglum í samningi þessum en þeim, er nefndar eru í 25. gr., eða drygðar aðrar yfirsjónir, er snerta fiskiveiðarnar, án tillits til þess, hvernar þjóðar þeir fiskimenn eru, er drygt höfðu brotið.

27. gr.

Þegar löggæzluskipaforingjarnir hafa ástæðu til að ætla, að brotið hafi verið gegn reglunum í tilskipun þessari, geta þeir heimtað, að skipstjóri sá, er grunaður er um brot, sýni hið opinbera þjóðernisskirteini sitt. Um þessa framsýning skal þegar gjörð stutt athugasemd á hinu framlagða skjali.

Löggæzluskipaforingjarnir mega eigi fara lengra en sagt er í að rannsaka eða kanna innanborðs á fiskiskipum, er eigi eru sama þjóðernis og þeir, nema það sje nauðsynlegt til þess að útvega sannanir um yfirsjónir eða brot gegn löggæzlureglunum um fiskiveiðarnar.

28. gr.

Sönnun
á skaða.

Löggæzluskipaforingjar þeirra ríkja, er gjörðu samninginn, skulu meta þýðing þeirra atvika, er þeim ber um að dæma, og þeir hafa komizt að, og ákveða skaða þann, er fiskiskipin kunna að hafa orðið fyrir af hverjum orsökum sem það hefur hlotizt. Ef þörf gjörist, semja þeir skrá til sönnunar um atvikin, eins og þau hafa komið í ljós eptir skýrslum hlutaðeigandi málsparta og framburði þeirra, er viðstaddir voru.

Ef tilfelli það, er fyrir liggur, virðist vera svo mikilsvert, að slík varúðarregla verði rjettlætt, er foringja löggæzluskipisins heimilt að flytja hið brotlega skip á einhverja af höfnum þeirrar þjóðar, er fiskimaðurinn er frá. Hann getur einnig tekið um borð til sín nokkra af skipverjum, til þess að afhenda þá yfírvöldum þeirrar þjóðar, sem skipið er frá.

29. gr.

Skrá sú, er getur um í næstu grein að framan, skal rituð á því máli, er foringi löggæzluskipisins mælir, og í því formi, er haft er í landi hans.

Hinir ákærðu og vitnin hafa heimting á að bæta eða láta bæta við á máli sjálfra þeirra hverri þeirri athugasemd eða vottan, er þeim kann að þykja við eiga. Þessar yfirlýsingar skulu vera tilhlýðilega undirskrifaðar.

30. gr.

Mótþrói gegn
skipunum frá
löggæzluskipi.

Mótþrói gegn skipunum löggæzluskipaforingja þeirra, er settir eru til að hafa á hendi löggæzlu á fiskiveiðunum, eða mót þeim, sem eru í umboði þeirra, verður skoðaður eins og mótþrói mót yfírvöldum þess lands, er fiskiskipið á heima í.

31. gr.

Sáttargjörð.

Ef verknaður sá, er kært er fyrir, er ekki mjög mikils umvarðandi, en hefur þó orðið öðrum fiskimönnum til meins, geta löggæzluskipaforingjarnir

Nr. 2. Tilskipun fyrir Ísland 2. marz um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

Dog ville Cheferne for Krydserne blive instruerede om gensidig at underrette hverandre om de af en anden Nations Fiskere begaaede Brud paa de nævnte Regler.

Nr. 2.
2den
Marts.

§ 26.

Enhver af de i Konventionen deltagende Magters Krydsere er be- Internationalt.
rettiget til at forvisse sig om, hvor vidt der er begaaet Brud paa nogen Tilsyn.
anden af de i nærværende Anordning indeholdte Regler end de i § 25 nævnte, eller foreligger andre Forseelser, der have Hensyn til Fiskeriet, uden Hensyn til de Fiskeres Nationalitet, som maatte have gjort sig skyldige i Overtrædelsen.

§ 27.

Naar Krydsernes Chefer have Grund til at tro, at der er begaaet Brud paa de i nærværende Anordning foreskrevne Forholdsregler, kunne de forlange, at den Fartøjsfører, der er sigtet for Overtrædelsen, foreviser sit officielle Nationalitetsbevis. Om denne Forevisning gøres der straks en kort Bemærkning paa det fremlagte Dokument.

Krydsernes Chefer kunne ikke gaa videre i deres Undersøgelse eller Ransagning om Bord paa et ikke til deres Nationalitet hørende Fiskerfartøj, med mindre saadant skulde være nødvendigt for at skaffe Beviser for en Forseelse eller en Overtrædelse vedrørende Fiskeripolitiet.

§ 28.

Cheferne for de i Konventionen deltagende Magters Krydsere have Konstatering
af lidt Skade.
at skønne om Betydningen af de Fakta, der falde ind under deres Omraade, og som ere komne til deres Kundskab, og fastslaa den Skade, som Fiskerfartøjerne maatte have lidt, hvad Grunden dertil saa end har været. Hvis der er Anledning dertil, optage de en Protokol til Konstatering af de faktiske Omstændigheder, saaledes som disse fremgaa saavel af vedkommende Parters Erklæringer som af de tilstedeværendes Vidnesbyrd.

Synes det foreliggende Tilfælde betydeligt nok til at retfærdiggøre en saadan Forholdsregel, har Krydserens Chef Ret til at føre det skyldige Fartøj til en Havn, der tilhører Fiskerens Nation. Han kan ogsaa tage en Del af Besætningen om Bord til sig for at aflevere den til Fartøjets Nations Myndigheder.

§ 29.

Den i forrige § omhandlede Protokol affattes i det Sprog, der tales af Krydserens Chef, og under de i hans Land brugelige Former.

De tiltalte og Vidnerne have Ret til at tilføje eller lade tilføje i deres eget Sprog enhver Bemærkning eller Vidneforklaring, som de maatte finde hensigtsmæssig. Disse Erklæringer skulde forsynes med behørig Underskrift.

§ 30.

Modstand mod Befalinger af de til Fiskeripolititjeneste beordrede Modstand
Krydseres Chefer eller mod dem, der handle efter deres Ordre, vil, uden mod Krydser-
Hensyn til Krydserens Nationalitet, være at betragte som Modstand modnes Befalinger.
Fiskerfartøjets eget Lands Øvrighed.

§ 31.

Naar den Handling, der paatales, ikke er af alvorlig Beskaffenhed, Mindelig Af-
men den ikke desto mindre har foraarsaget en eller anden Fisker Skade, gørelse.

Nr. 2. Anordning for Island af 2den Marts angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island uden for dansk Søterritorium.

Nr. 2.
2.
marz.

komið á sættum millum hlutaðeiganda á sjó, og ákveðið, hve mikið skal greiða fyrir skaðann, ef málspartar eru á eitt sáttir um það.

Þegar svo er ástatt, en annarhvor málsparta hefur eigi fje til að greiða þegar skaðabæturnar, láta foringjarnir hlutaðeigendur skrifa undir 2 frumrit af skjali, er ákveður, hve miklar skaðabætur skuli greiða.

Annað frumritið skal verða eptir um borð á löggæzluskipinu, en hitt skal afhent þeim skipstjóra, er kröfu á til fjarins, svo að hann, ef þörf gjörist, geti notað það við dómstóla þá, er skuldunautur hans á varnarþing við.

En verði sáttum ekki á komið með málspörtum, fara skipaforingjarnir fram eptir ákvörðunum 28. greinar.

Hegningarákvæði.

32. gr.

Brot á móti ákvæðum tilskipunar þessarar varða sektum, allt að 200 krónum.

Hvenær tilskipunin öðlast gildi o. fl.

33. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi 31. marz þ. á, og stendur meðan í gildi er sammingur sá um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar danskra og brezkra þegna fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland, er gjörður var í Lundúnum 24. júní 1901.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 2. marz 1903.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

kunne Krydsernes Chefer tilsøs bringe et Forlig i Stand mellem de paa-gældende og bestemme, hvor meget der skal betales i Erstatning, dersom vedkommende Parter ere enige derom.

I saa Fald lade Cheferne, dersom den ene af Parterne ikke er i Stand til straks at betale, de paagældende undertegne i to Eksemplarer et Dokument, der bestemmer, hvor meget der skal erlægges i Erstatning.

Det ene Eksempel af dette Aktstykke forbliver om Bord paa Krydseren, medens det andet leveres til den Fartøjsfører, der har Beløbet tilgode, for at han i fornødent Fald kan betjene sig deraf ved de Domstole, hvorunder Skyldneren henhører.

Kan Enighed derimod ikke opnaas mellem Parterne, ville Cheferne have at handle efter Bestemmelserne i § 28.

Straffebestemmelser.

§ 32.

Overtrædelse af denne Anordnings Bestemmelser straffes med Bøder indtil 200 Kr.

Anordningens Ikrafttræden m. v.

§ 33.

Denne Anordning træder i Kraft den 31te Marts d. A. og forbliver gældende indtil det Tidspunkt, da Konventionen i London af 24de Juni 1901 angaaende Ordningen af danske og britiske Undersaatters Fiskeri i Havet omkring Færøerne og Island uden for dansk Søterritorium maatte bortfalde.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den Marts 1903.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Nr. 2.
2.
marz.

Fyrirmynd, er fylgir þessari tilskipun

Íslenzkt fiskiveiðaskírteini

handa

frá

hefur einkennisbókstaf.....og umdæmistöluna.....

uppmælt.....registurtonnar brúttó.

Flokkur.....

Skipstjóri.....

Samkvæmt þar um gildandi lögum er ofangreint fiskiskip skrásett að eiga heima í

og vera eign:.....

Aðalmálin

{ lengd á milli stafna.....
breidd miðskipa milli innviðanna.....
dýpt miðskipa frá.....til ytri klæðningar
botnsins

Skipið er byggt á.....af.....

Til sönnunar þessu, og heimildar skipsins til að njóta rjettinda þeirra og hagsmuna, er íslenzk skip njóta, er skírteini þetta gefið út.

Formular, henhørende til foranstaaende Anordning af

Nr. 2.
2den
Marts.

Islandsk Fiskericertifikat

for

af

med Kendings-Bogstavet.....og Distrikts-Nummer.....

maalt til.....Register Tons Brutto.

Klasse.....

ført af

I Overensstemmelse med de i saa Henseende gældende Bestemmelser er det ovennævnte Fiskerfartøj registreret som hjemmehørende i:.....

og tilhørende:

Hovedmaalene	{	Længde mellem Stævnene
		Bredde paa halv Længde mellem Indtømmerne.....
		Dybde paa halv Længde fra.....til Yderklædningen
		i Bunden

Fartøjet er bygget paa.....af.....

Til Bekræftelse heraf, samt af Fartøjets Berettigelse til at nyde de Rettigheder og Fordele, som tilkomme islandske Fiskerfartøjer, er dette Certifikat udstedt.